

Şirin

Dünyamı
Uzaylılara
yedirtmem!

Birsen Ekim Özen

YENİ KOMŞULAR

Hafta sonları mahallemiz her zamanki gibi hareketliydi. Lokum'la ikimiz boş arsaya oynamaya gitmiştik. Tam dönerken yolda kocaman bir kamyon gördük. Kamyonun üzerinde evden eve hiç hasarsız ve mükemmel şekilde eşya taşıdıkları yazıyordu.

Kamyon tam da bizim sokağa girince adımlarımızı hızlandırdık, çünkü bu bizim sokağa yepyeni birilerinin taşındığı anlamına geliyordu.

Lokum'la kamyonun yanına gittiğimizde

mükemmel eşya

taşıyan am-

caların kibar-

lık açısından o

kadar da mü-

kemmel olma-

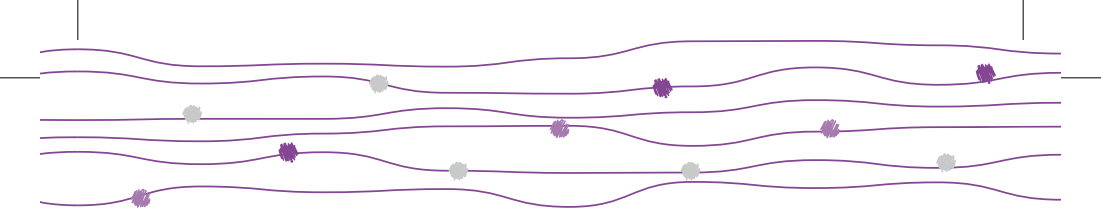
dıklarını anladık.

Çünkü bize hemen yanlarından uzaklaşmamızı benim burada kullanamayacağım kelimelerle anlattılar. Kelimeleri çok etkiliydi, hemen uzaklaştık.

Eve girdiğimizde yeni komşularımıza karşı şimdiden içimde bir burukluk hissettim. Sonuçta yeni taşınan komşularımız bu kaba amcalar yerine daha kibar insanlarla çalışabilirlerdi, değil mi? Konuyu anneme açınca o, amcaların kabalığı ile ilgileneceğine bizim niye kamyonu yaklaştığımızı sorup bir de bize kızdı. Of ya!.. Ben yeni komşularla hemen kontağa geçmeye çalışıp bir nevi barış elçisi oluyorum, aldığım tepkiye bak!

Anneme yeni komşularla artık ilgilenmediğimi, hiç olmazsa film seyredip seyretemeyeceğimizi sordum. Kabul etti ama önce filmi görmesi gerekiyormuş. Birkaç gündür seyretmeyi istediğimiz bir film çekmecede duruyordu. Film bir bilim kurgu filmi, dünyayı ziyaret eden uzaylılar da konusu... Annem filme bir göz attı ve bu filmin hayali bir konu işlediğini, eğer çok ciddiye almayıp eğlenmek için izleyeceksek seyredebileceğimizi söyledi.

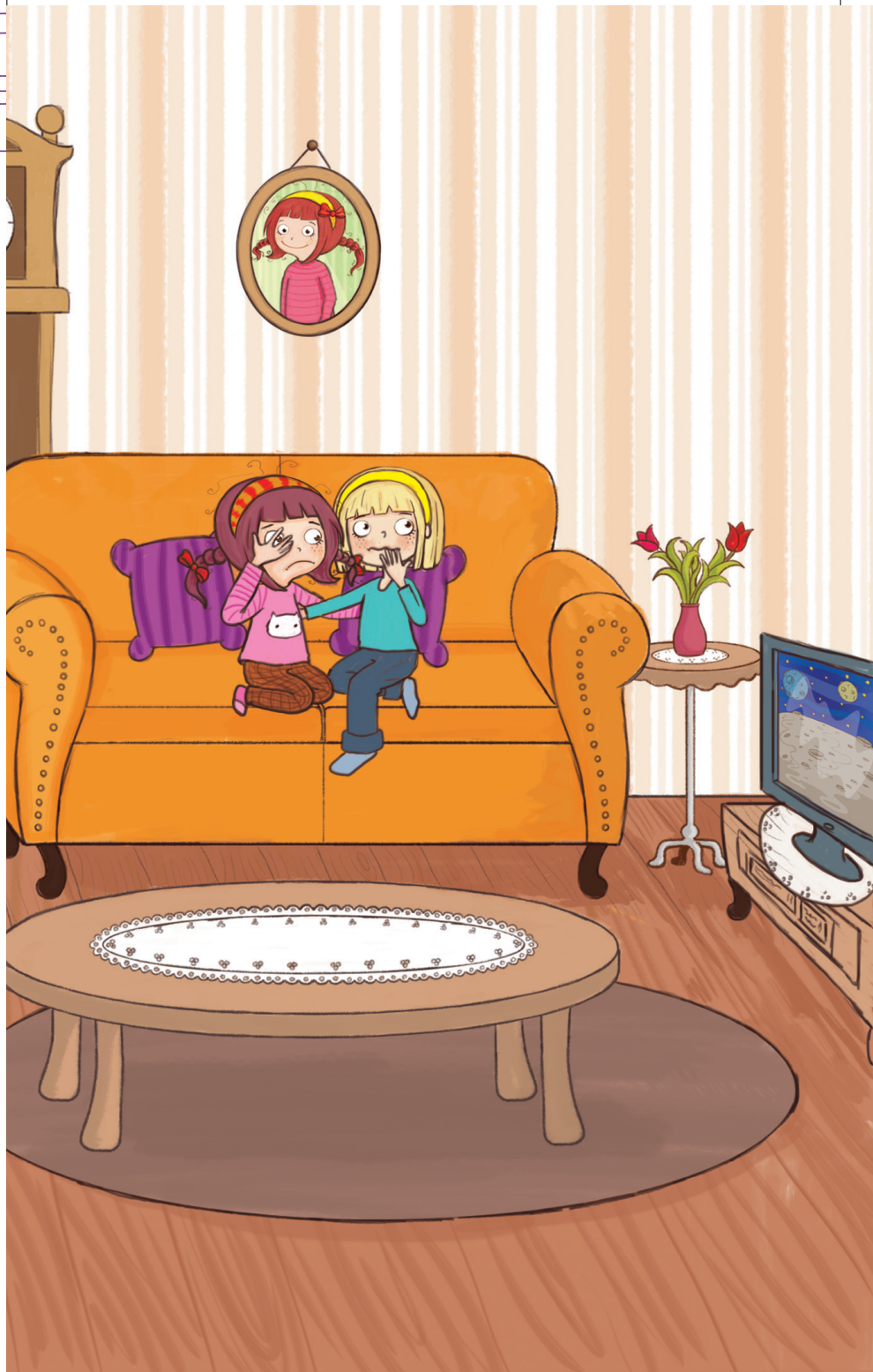
- Zaten ben filmleri
ağlamak için değil, gülmek
için izlerim, dedim.

Uzaylılar konusu da gerçekten komik bir konu olmalıydı.

Filmi başlatıp karşısına geçtik. An-nem de bize mısır patlatarak tam film havasına girmemizi sağladı. İlk on beş dakika geçtiğinde filmin gülünesi bir yanının olmadığını anlamıştık. **Uzaylı-ların, kasabalarını bastığını ve arala-rında dolaştığını söyleyen iki çocuğa hiç kimseler inanmıyordu.** Birazdan Lokum'la elele, daha sonra ise sarıla-rak filmi izlemeye devam ettik. Herkes uzaylıların gerçekten uzaylı olduklarını anladıklarında artık çok geçti. Çünkü uzaylılar **tuhaf aletlerini** açarak uzay gemilerini çağırdılar ve tüm kasabayı gemilerine doldurup köle olarak satmak üzere galaksilerine götürdüler.

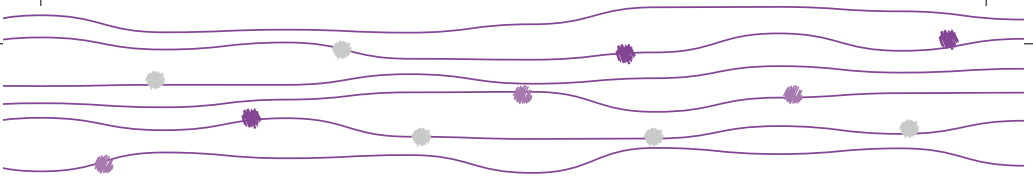
Babamın odaya girişi tam da filmin sonuna denk geldi. **Bizi tam olarak bir-birimize yapışmış olarak film izler-ken görünce olayı çözmek için hemen ne izlediğimize baktı, sonra da güldü.**

- İzlediğiniz filmi ciddiye alıp korkmayın çocuklar! Bu bir bilim kurgu filmi, yani bilimi de işin içine katan bir nevi masal. Bu kadar korkmanıza gerek yok!

O kadar korkmamıza gerek olmadığını biz de tahmin edebiliyorduk. Fakat duygularımızın tahminleri taktığı filan yoktu. Tüm gece çok fena korktum. Hele Lokum, evine gidince iyice dehşete kapıldım. Bunun daha gece odaya gidip uyuma kısmı vardı ki en korkuncu da o kısımdı. Annem hâlimde bir tuhaflık olduğunu anladı.

– Şirin, kızım, izlediğin filmi bu kadar ciddiye almamalısın. Başka şeyler düşünmeye çalış.

Söylemesi çok kolay olan şeyleri yapması hiç kolay olmuyor. “**Terliyen soğuk su içme!**” demek kolay ama o anda soğuk su içmeden durabilmen gerçekten çok zor. İşte şu anda da benim bu filmdeki korkunç, hilekâr uzaylıları düşünmeden durabilmem için insan üstü bir çaba sarfetmem gerekiyor.

Kendimi ikna edip odama gittim. Orada keyfime, “**Filmi değil başka şeyleri düşün.**” dedim. Keyfim hep keyfine göre takılır. Bu yüzden ara sıra ona kâhyanın kim olduğunu göstermek lazım. Sonuçta ben onun başkanıydım ama keyfimin beni taktığı yoktu. Ben “**Çarpım tablosunu düşünelim.**” dedim. O “**Uzaylıların yeşil maskeleri vardı.**” dedi. Ben “**Zihinden toplama da yapabilirsiniz.**” dedim. O, “**Uzaylıların iletişim araçları ne acayıptı!**” dedi. Kısacası ortak

